

Decret de la Tinència d'Alcaldia
Àrea d'Alcaldia - Presidència

Conforme,
Lletrat d'assessorament i
defensa jurídica

Conforme,,
La cap del Servei Jurídic

Signat digitalment per: Marc
Muñoz Fernández (TCAT)
Data: 2026-01-27T08:25:32

Signat digitalment per: Núria
Bartolí Forn - DNI 8365
(TCAT)
Data: 2026-01-27T17:47:28

Referència	RP 41/2025
-------------------	------------

Assumpte

Reclamació patrimonial presentada per la Sra. [REDACTED].

Vista la reclamació patrimonial presentada, en data 11 de juny de 2025, per la Sra. [REDACTED], pels danys personals que aquesta va patir per una caiguda a l'Avinguda Santa Coloma nº 64 d'aquesta ciutat.

Vist que la persona interessada manifesta que el dia 11 d'octubre de 2024 va patir una caiguda a l'esmentada via pública degut, segons la reclamant, al mal estat del paviment i que, com a conseqüència de la mateixa, va patir contusió de genoll, cama i peu esquerre, així com fractura del 4t i 5è metatarsià del referit peu. Aporta juntament amb la instància, informe mèdic del Servei d'Urgències de la Fundació Hospital de l'Esperit Sant i diverses fotografies del peu afectat i de l'estat del paviment.

Vist que es va demanar informe a la Policia Local i que en data 20 de juny de 2025 van informar que: *"En relació al vostre correu electrònic relatiu a una reclamació presentada per la Sra. [REDACTED] per danys de caiguda en Avinguda Santa Coloma, 64, i un cop revisats els Comunicats de Servei i el centre de control de trucades de la Sala 092, us informem que no hi ha constància dels fets que es descriuen".*

Vist, l'informe de 3 de setembre de 2025 del Servei de Manteniment del Departament de Via Pública, en el que s'indica: *"(...) **S'exposa que:** Posteriorment a inspeccionar la vorera, es comprova el correcte estat, amb desperfectes superficials localitzats en un pla continu i amb bona visibilitat. No s'adjunta acta policial. A zones interiors el CTE preveu sortints puntuals fins a 1,2 centímetres, per a zones exteriors no és aplicable i seria menys restrictiva. El desnivell presentat a la documentació gràfica no supera els llindars admissibles.*

CTE DB SUA.

2 Discontinuidades en el pavimento

1 Excepto en zonas de uso restringido o exteriores y con el fin de limitar el riesgo de caídas como consecuencia de traspies o de tropiezos, el suelo debe cumplir las condiciones siguientes:

a) No tendrá juntas que presenten un resalto de más de 4 mm. Los elementos salientes del nivel del pavimento, puntuales y de pequeña dimensión (por ejemplo, los cerraderos de puertas) no deben sobresalir del pavimento más de 12 mm y el saliente que exceda de 6 mm en sus caras enfrentadas al sentido de circulación de las personas no debe formar un ángulo con el pavimento que exceda de 45º.

Conclusió: *S'observen desperfectes superficials localitzats en un pla continu i amb bona visibilitat. Es considera desestimar la reclamació."*

Vist que no constava tota la informació necessària per a poder tramitar la seva reclamació, mitjançant ofici de 31 d'octubre de 2025 li va ser requerit a la interessada perquè, en el termini de 10 dies: 1) Indiqués l'hora en què van passar els fets, 2) Aportés quantificació econòmica de la indemnització que sol·licita per les lesions i els danys. Havent-li estat notificat personalment en data de 5 de novembre de 2025.

Vist que la reclamant, en aquest termini, va presentar nova instància en data 14 de novembre de 2025, informant que la caiguda s'havia produït a les dotze del migdia i que la quantia econòmica reclamada ascendeix a l'import total de 7.086,60 €.

Així mateix, va acompanyar la instància de l'informe mèdic d'alta del dia 15 d'abril de 2025, en què es detalla que va tenir una primera alta a mitjans de desembre de 2024, però que posteriorment va tornar a urgències del CAP per persistir el dolor al genoll per la contusió provocada per la caiguda, perllongant-se la baixa fins a la data indicada.

Atès l'article 82 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant, LPAC), en data 26 de novembre de 2025 mitjançant ofici es va donar tràmit d'audiència a la interessada i, dins el mateix període de 10 dies, se li va fer arribar còpia de tota la documentació que obrava en l'expedient, per a poder fer al·legacions. Havent-li estat notificat en data de 2 de desembre de 2025.

Vist que, la reclamant en aquest termini, no ha fet noves al·legacions al respecte.

Atès que la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic (en endavant, LRJSP), estableix en l'article 32, apartats 1 i 2, els principis que regeixen la responsabilitat patrimonial i els requisits que han de concórrer i determina que:

"1. Els particulars tenen dret a ser indemnitzats per les administracions públiques corresponents de tota lesió que pateixin en qualsevol dels seus béns i drets, sempre que la lesió sigui conseqüència del funcionament normal o anormal dels serveis públics, excepte en els casos de força major o de danys que el particular tingui el deure jurídic de suportar d'acord amb la Llei.

L'anul·lació en via administrativa o per l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu dels actes o disposicions administratives no pressuposa, per si mateixa, dret a la indemnització.

2. En tot cas, el dany al·legat ha de ser efectiu, evaluable econòmicament i individualitzat en relació amb una persona o un grup de persones."

Tal i com assenyala la doctrina del Tribunal Suprem -Sentències de 26 de juny (recurs 6/4429/04), 29 d'abril (recurs 6/4791/06) i 15 de gener (recurs 6/8803/03) de 2008- per apreciar l'existència de responsabilitat patrimonial de l'Administració són precisos els següents requisits: **"a) La efectiva realidad del daño o perjuicio, evaluable económicamente e individualizado en relación a una persona o grupo de personas. b) Que el daño o lesión patrimonial sufrida por la reclamante sea consecuencia del funcionamiento normal o anormal -es indiferente la calificación- de los servicios públicos en una relación directa e inmediata y exclusiva de causa a efecto, sin intervención de elementos extraños que pudieran influir, alterando, el nexo causal. c) Ausencia de fuerza mayor. d) Que la reclamante no tenga el deber jurídico de soportar el daño".**

Vist que, perquè l'acció indemnitzatòria pugui prosperar, no és suficient l'existència d'un dany, sinó que, a més, s'ha d'acreditar que els danys **siguin conseqüència directa del funcionament dels serveis públics**, sense que intervinguin altres circumstàncies que trenquin el nexa causal necessari i la concurrència o llur inexistència, determinarà, en cada cas, el grau de responsabilitat de l'Administració.

Vist que, pel que fa a la dinàmica de la caiguda, de conformitat amb la documentació que consta a l'expedient, és un fet provat que la Sra. [REDACTED] va caure el dia i en el lloc que s'indica, i va patir lesions, d'acord amb la documentació mèdica que consta en l'expedient.

Vist que la caiguda es produeix de dia, amb bona visibilitat i en un pla continu, i de conformitat amb l'informe dels Serveis municipals i amb les fotografies aportades, cal indicar que, en contra de

Decret de la Tinència d'Alcaldia
Àrea d'Alcaldia - Presidència

les al·legacions de la persona que reclama, la vorera és suficientment ampla i no ofereix cap problema per a la seva utilització normal.

Vista la documentació que consta en l'expedient, es considera que els possibles danys soferts han estat ocasionats per altres causes i no com a conseqüència directa de l'estat de la via pública, ja que l'obstacle era superable amb un nivell d'atenció mitjà, fet que trenca la necessària relació de causalitat entre el funcionament dels serveis públics i els danys soferts per la Sra. [REDACTED], no sent suficient per establir el nexa causal, el sol fet d'ensopegar o trepitjar una zona amb desperfectes superficials; sense que sigui per tant necessari pronunciar-se sobre la valoració de les lesions ni l'adequació i justificació de la indemnització sol·licitada.

Atès que l'anterior conclusió és coherent amb la doctrina de la Sala contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, a títol d'exemple, la "Sentència núm. 21/2006 de 17 gener", en relació amb una caiguda en un carrer on mancaven dues rajoles: *"La visión de las fotografías de la citada confluencia impiden hablar de buen estado de conservación, lo cual vendría avalado por la propia orden de reparación del Ayuntamiento. No obstante ello, de las circunstancias de tiempo y lugar cabe apreciar que se trataba de un obstáculo superable con un nivel de atención medio. En consecuencia, y aún habida cuenta que compete a la Administración municipal el cuidado y atención de sus aceras como bienes de dominio público que son atendidas las competencias que le atribuye el artículo 25.d de la Ley de Bases y de Régimen Local, procede la desestimación, pues las circunstancias de tiempo, sobre las 17 horas, y visibilidad clara del obstáculo, no permiten apreciar que el estándar exigible de atención media resulte superado."*

Atès que l'Ajuntament no pot ser responsable d'una caiguda fortuïta a la via pública i menys si l'obstacle era superable amb un nivell d'atenció mitjà ja que hi havia bona visibilitat. Per tant, cal concloure que es trenca la necessària relació de causalitat entre el funcionament dels serveis públics i els danys soferts per la reclamant, qui té la càrrega de la prova.

Atès que la jurisprudència determina reiteradament que **l'Administració no és una asseguradora universal de tots els danys que es produeixen en la via pública**. Jurisprudència que també recull la "Sentència 1292 de 2023 de la Sala contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya": *"(...) Conforme a un reiterado criterio de esta Sala, no basta a la actora con afirmar que la calzada o la acera no es regular o se halla en mal estado para apreciar la existencia de responsabilidad patrimonial, por cuanto dicha responsabilidad solo surge cuando el obstáculo en la calle supera lo que es el normal límite de atención exigible al deambular, por no ser exigible como fundamento de una reclamación de responsabilidad patrimonial una total uniformidad en la vía pública, sino que el estado de la vía (hablando en un sentido comprensivo de acera y calzada) sea lo suficientemente uniforme como para resultar fácilmente superable, con un nivel de atención exigible socialmente. En definitiva, si bien con el reparo concreto más arriba significado, se comparte por la Sala en lo más sustancial la profusa argumentación desplegada por la sentencia, más arriba reproducida, concluyente a partir de aquella valoración de las pruebas practicadas de la no concurrencia del nexa causal (...)".*

Atès que, per tot l'esmentat, queda motivada la resolució i escau desestimar aquesta reclamació patrimonial.

Atès que, de conformitat amb el Decret d'Alcaldia número 2959, d'1 d'abril de 2025, s'ha delegat en la Cinquena Tinenta d'Alcalde de l'Àrea de Serveis Interns, Economia, Polítics de Participació, Igualtat i Comerç, la facultat de resoldre aquest assumpte.

Per això, RESOLC:

Primer.- DESESTIMAR la reclamació patrimonial presentada, en data 11 de juny de 2025, per la Sra. [REDACTED], pels danys personals que aquesta va patir per una caiguda a l'Avinguda Santa Coloma nº 64 d'aquesta ciutat.

Segon.- NOTIFICAR aquesta resolució a la persona interessada, al Departament de Via Pública de l'Àrea de Serveis Territorials i a la asseguradora ALLIANZ a través de la corredoria Marsh.

Cinquena tinenta d'alcaldeessa de l'Àrea de
Serveis Interns, Economia, Igualtat i Comerç

En dono fe,
El Secretari General

Signat digitalment per: María
Cristina Vargas Soria - DNI
■ 3820 ■ (TCAT)
a: 2026-01-29T20:43:52

Signat digitalment per: Antonio
Luis Peralta Garcerá - DNI
■ 3326 ■ (TCAT)
Data: 2026-01-30T09:21:11